

"El turisme està en la mà dels operadors"

El conseller de Turisme d'Eivissa, Josep Marí Ribas, del Pacte Progressista, parla amb EL TEMPS del paper que tenen a Eivissa els operadors que porten el turisme. Considera que aquestes agències controlen "absolutament" el flux de l'estiu.

ARXIU / DIARIO DE IBIZA

Josep Marí Ribas, conseller de Turisme d'Eivissa. Creu que el turisme clubber no és la part més representativa del turisme illenc, tot i que són els qui fomenten, cada vegada més, una imatge internacional d'Eivissa excessivament frívola.

En la mà de qui està el turisme a Eivissa: dels hotelers, dels operadors turístics o dels polítics?

—Decididament, en la mà dels operadors turístics. Això és dolent. És evident que els operadors turístics fan que vengui molta gent a Eivissa i en molts casos han finançat projectes hotelers... Però en aquests moments, controlen absolutament tot el turisme i està massa en la mà d'aquesta gent. Els contractes amb els hotelers són per molts anys, però quan les vendes comencen a baixar renegocien preus amb els hotelers, i per això de vegades el turisme és de baixa qualitat. Si nosaltres manàssim més els preus, no estaríem tant en mans dels operadors turístics. Però, és clar, això requereix una actuació valenta i molts empresaris no s'atreveixen a fer-la, per por de no omplir els seus establiments. És necessari un procés de maduració dels nostres empresaris, que tal volta s'haurien d'associar més, no només per unir-se contra l'ecotaxa [impost aprovat per millorar la protecció del medi ambient], sinó per negociar de tu a tu amb els operadors turístics.

—Aquí estaria, per tant, l'origen dels hooligans, segons la seua opinió?

—Els operadors turístics que porten aquest tipus de turisme són dos o tres, com ara el Twenty's o el 18-30. I tenim també els clubs, figura associativa que apareix a Anglaterra. Són discoteques o promotores que es dediquen a organitzar festes i viatges a través d'operadors turístics. Ministry of Sound, Manumission i Cream són els principals. El que fan a Eivissa és, més o menys, llogar les discoteques, i aquests clubs són els que realment mouen els joves, mouen molta gent i molts diners. Però el que deia abans: aquests operadors turístics en són només uns quants, perquè després n'hi ha d'altres, com Thomson i Air-tours, per exemple, que porten turisme familiar i normal. De tot el turisme que rebem cada any, els joves són el 10 per cent. Sembla com si tots els turistes que vénen a Eivissa fossin *clubbers*, i no és així...

—Però són els qui provoquen la imatge de drogues que eventualment té Eivissa. A les discoteques d'Eivissa hi ha més droga que en altres llocs?

—Eivissa ven molt turísticament, el seu nom és molt conegut. Però crec que no hi ha més droga que la que pugui haver-hi en qualsevol altre lloc, on hi ha el mateix nombre de turistes joves per metre quadrat com hi ha aquí. El que passa és que en les revistes només surt això, i sembla que Eivissa només sigui això. Aquesta és una part del turisme, no és tot el turisme.

—I després, aquest segment de visitants conviu amb un altre de radicalment oposat: els multimilionaris que vénen aquí amb iots impressionants i que viuen en cases de luxe...

—Efectivament. Hi conviuen i crec que hi conviuen bé. Estan molt localitzats els dos tipus de turistes. A Sant Antoni es mou el turisme jove, però després hi ha Santa Eulària o Sant Josep, on hi ha les grans mansions i un turisme amb un altíssim poder adquisitiu, que no es mescla gaire amb l'altre turisme de què parlàvem.

—Com és possible que cada any arribin més passatgers a l'aeroport i, en canvi, l'ocupació hotelera baixi? On són aquests turistes que arriben a l'illa?

—Això vol dir que cada vegada hi ha més gent que s'allotja a oferta no regulada. Totes aquestes cases

que s'han anat fent en els darrers anys en sòl rústic absorbeixen en una gran majoria el turisme. Són cases que es lloguen per quinze dies o un mes, i estan sobretot a Sant Josep o Santa Eulària. Allotgen un turisme real, que existeix, que gasta, que lloga cotxes, que va al restaurant, però que no està controlat per les estadístiques d'ocupació hotelera. Així es comprèn que vinguin més visitants a l'aeroport i, en canvi, l'ocupació hotelera estigui un poc per davall de l'any passat. És una oferta al·legal, no il·legal.

—Però després hi ha l'oferta directament il·legal, és a dir, la dels blocs d'apartaments que no tenen els permisos necessaris. Quin percentatge representa en l'oferta turística total?

—Nosaltres pensem que, a part de les 80.000 places hoteleres que hi ha censades, es pot afegir un 15 o un 20 per cent més d'oferta il·legal. Ara estem preparant un pla especial de xoc contra aquesta oferta il·legal, que es nodrirà del cobrament de l'ecotaxa, i que intentarà ampliar els mitjans d'inspecció i fer un pla conjunt entre diverses conselleries: sanitat, medi ambient, consum, comerç, etc., per fer una acció combinada als establiments turístics. Ja hem fet a Eivissa una primera acció: controlar l'oferta il·legal que s'anuncia en els diaris, les revistes, Internet...

—Quins beneficis reportarà a Eivissa l'ecotaxa?

—Crec que el primer beneficiat per l'ecotaxa serà el

mateix sector turístic. Això no em cansaré de repetir-ho. En el cas d'Eivissa, el sector turístic ho és tot, perquè el turisme és el 80 per cent de la nostra economia. Per tant, l'ecotaxa acabarà beneficiant tota la població en general. És un impost que millorarà les condicions de les zones turístiques, permetrà comprar espais naturals, arreglar boscos, etc. Ens fan falta molts diners per posar l'illa en una situació molt millor de la que ara està. L'ecotaxa té un ampli ventall de possibilitats: refer parets de pedra a les finques, fer neteja de boscos, plans d'actuació o fer reformes de les zones turístiques. Crec que les Illes Balears han estat capdavanteres en matèria turística en l'àmbit mundial gairebé, i la revolució que pot representar a Eivissa l'ecotaxa per aconseguir fons econòmics, per posar això bé, és bàsic per poder continuar sent una destinació amb garanties de futur. Destinacions turístiques, n'hi ha moltes, però com les illes, no tantes.

Veure l'ecotaxa, com fan els hotelers, que diuen que això serà un impost més que només molestarà... no, hem de tornar a posar-nos a l'avantguarda. El que passa és que ens agradaria comptar amb la complicitat de tothom, de tot el sector hotelier, perquè també en seran els beneficiats.

Joan Lluís Ferrer

Sexenni Morella 2000

Del 17 al 28
d'agost de 2000
3 segles de tradició